

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 180/2026-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu a rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To/79/2021 a postupu a rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2Tdo/45/2025 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e** .
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To/79/2021 a postupom a rozhodnutím najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2Tdo/45/2025. Sťažovateľ sa v petite podanej ústavnej sťažnosti domáha vyslovenia porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To/79/2021 a postupom a rozhodnutím najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2Tdo/45/2025, žiada zakázať pokračovať v jeho porušovaní, vrátiť „vec na ďalšie konanie“ a „nariadiť tomu, kto tieto práva porušil, aby obnovil stav veci pred jeho porušením.“.

2. Primárnou a jedinou vecne formulovanou námietkou sťažovateľa je nevyhotovenie zvukového záznamu z verejného prejednania veci krajským súdom, v dôsledku čoho tak mal krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To/79/2021 porušiť jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Najvyšší súd mal v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2Tdo/45/2025 pokračovať v porušovaní jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tým,

že sa nevysporiadal s jeho námietkou o nezákonnom postupe krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To/79/2021 v súvislosti s nevyhotovením zvukového záznamu, keď „zvuková nahrávka má slúžiť na to, aby v prípade nutnosti bol vyhotovený jej prepis, aby obvinený mohol v prípade ďalšieho konania, ďalej uplatňovať svoje právo na obhajobu v plnom rozsahu a nemusel sa spoliehať na pamäť predsedu senátu, či tento presne od slova do slova nadiktoval zapisovateľke všetky uvádzané informácie z mojej strany, zo strany prokuratúry, či zo strany svedkov a poškodených.“.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatie na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podmienky konania pred ústavným súdom vyplývajú z § 42 ods. 1, § 43 ods. 1, § 123 ods. 1 písm. a) až d), § 123 ods. 3, § 124, § 132 ods. 1 a § 37 zákona o ústavnom súde.

4. Podľa § 42 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie, ktorým sa začína konanie pred ústavným súdom, je návrhom na začatie konania. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky.

5. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

6. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde musí sťažovateľ k ústavnej sťažnosti pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

7. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom,

ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

8. S ohľadom na zákonné podmienky konania pred ústavným súdom je osobitne žiaduce sťažovateľovi vytknúť nepredloženie žiadneho z rozhodnutí vydaných tak v konaní krajského súdu vedenom pod sp. zn. 4 To/79/2021, ako aj najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2Tdo/45/2025, umožniac tak ústavnému súdu preskúmať opodstatnenosť sťažovateľom deklarovanych skutočností, keď doloženie rozhodnutí, ktorých právneho posúdenia sa sťažovateľ domáha, nie je spojené so žiadnymi osobitnými nákladmi alebo príkormi, ktoré by musela osoba obmedzená na osobnej slobode znášať. Konanie o ústavnej sťažnosti nie je z povahy veci ovládané vyhľadávacou zásadou svedčiacou nespоровému typu súdneho konania, ale prejednávacou zásadou, keď sa od účastníka konania očakáva podanie ústavnej sťažnosti spôsobom rešpektujúcim zákonné podmienky konania, medzi ktoré jednoznačne patrí aj postup podľa § 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde, čo platí v samotnej podstate podania sťažovateľa aj v prípade, ak žiada o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom, aby takú žiadosť bolo možné posúdiť, pričom predloženie ústavnému súdu napádaného rozhodnutia (jeho kópie) je toho základom a u odsúdených osôb je bežnou praxou.

9. Ústavný súd sa v ostatnom čase k splneniu podmienok konania podľa § 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde vo vzťahu k nepredloženiu kópie právoplatného rozhodnutia, ktoré sťažovateľ napáda, už vyjadril tak, že „Táto formálna, nie však formalistická požiadavka zákona o ústavnom súde nie je bezúčelná. Je vyjadrením nezávislého postavenia ústavného súdu a konania o ústavnej sťažnosti ako nástroja riešenia verejnoprávneho konfliktu, ktorého podstatou je porušenie ústavných práv zásahom orgánu verejnej moci. Splnenie tejto požiadavky ústavnému súdu umožňuje o ústavnej sťažnosti postupovať priebežne tak, aby pred rozhodnutím na predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde nemusel dožiadaním dotknutého orgánu verejnej moci zabezpečovať sťažovateľom namietané rozhodnutie (uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 168/2025 z 13. marca 2025, bod 3, rovnako tak aj III. ÚS 359/2025, III. ÚS 589/2025, III. ÚS 19/2026).

10. Rovnako ako vo vzťahu k predloženiu kópie napadnutého rozhodnutia, platí, že sťažovateľ aj v prípade žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu musí objasniť (aspoň v laickej forme) základ ním tvrdeného porušenia základných práv a slobôd.

11. Z hľadiska výsledkovej spravodlivosti procesu, ktorú ústavný súd (výlučne) preskúmava a ktorej sa aj sťažovateľ dovoľáva použitím čl. 6 ods. 1 dohovoru ako referenčnej normy, je však jediný ním vyčítaný nedostatok rozhodovania a predchádzajúceho mu konania v jeho veci (nevyhotovenie zvukového záznamu v konaní pred krajským súdom bez bližšej špecifikácie sťažovateľom, podľa povahy veci zrejme z verejného zasadnutia konaného o odvolaní) ako základ pre ústavnosúdny prieskum (a eventuálny úspech ústavnej sťažnosti) nedostatočný.

12. Sťažovateľ totiž neuvádza, v čom konkrétne (vecne, teda skutkovo alebo právne) mu mala byť táto okolnosť na ujmu, čo by teda záznam mohol ako chybu konania alebo rozhodovania odhaliť. Samotná absencia zvukového záznamu neznamena diskvalifikáciu procesu z hľadiska kritérií čl. 6 ods. 1 dohovoru a koncept oponentúry rozhodovania založený na tom, že sa má umožniť hľadanie bližšie nešpecifikovaného „čohokol'vek“, čo by bolo možné použiť v prospech sťažovateľa (a teda

v neprospech jeho odsúdenia alebo potrestania), z hľadiska parametrov konania o ústavnej sťažnosti neobstojí.

13. Ide teda o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Zároveň platí, že sťažovateľ nedostatok prostriedkov na zabezpečenie si právneho zastúpenia relevantne netvrdí a nepreukazuje. Pre komplexné nesplnenie kritérií § 37 zákona o ústavnom súde teda ústavný súd jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovел (bod 1 výroku) a v dôsledku toho ústavnú sťažnosť odmietol obligatónym postupom podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu